

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti povinnému **A. H.**, bývajúcemu v S., o **vymoženie 334,59 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 12 Er 327/2005, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 21. augusta 2014 sp.zn. 5 CoE 294/2013, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe notárskej zápisnice spísanej 26. februára 2005 notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom pod sp.zn. N 991/2005, NZ 8611/2005.

Uznesením zo 16. júla 2012 č.k. 12 Er 327/2005-29 Okresný súd Galanta exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi nepriznal. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že splnomocnenie, ktoré je súčasťou zmluvy o úvere je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka považované za neplatný právny úkon, na základe ktorého nemohlo dôjsť Mgr. Tomášom Kušnírom k uznaniu právneho záväzku (dlhu), a teda k vydaniu a podpísaniu notárskej zápisnice, ktorá je podkladom pre toto exekučné konanie. Konanie povinného o splnomocnení Mgr. Tomáša Kušníra na spísanie notárskej zápisnice ako

exekučného titulu, t.j. aby v mene povinného uznal jeho záväzok, považoval súd prvého stupňa za konanie, ktoré je v rozpore so zákonom.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave uznesením z 21. augusta 2014 sp.zn. 5 CoE 294/2013 návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, v ktorom súd prvého stupňa vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poznamenal, že z charakteru zmluvy medzi oprávneným a povinným a priamo v nej obsiahnutým plnomocenstvom je zjavné, že osoba splnomocnenca je osobou vystupujúcou v prospech oprávneného. Odvolací súd považoval notársku zápisnicu za nulitný akt z dôvodu nedostatku plnej moci na strane povinného pri spisovaní notárskej zápisnice a pri vyslovení súhlasu s jej vykonateľnosťou. V závere považoval za potrebné prisvedčiť argumentácii odvolateľa, že preskúmané rozhodnutie prvostupňového súdu bolo pre účastníkov po tom, ako súd už predtým vydal poverenie exekútorovi na vykonanie exekúcie prekvapivé a že nemali reálnu možnosť argumentovať vo vzťahu k tomuto pripravovanému rozhodnutiu súdu. Zásada kontradiktórnosti občianskeho súdneho procesu pritom vyžaduje, aby súd ktorý v rámci preskúmania *ex officio* konštatoval nekalú povahu zmluvnej podmienky, informoval účastníkov konania v spore a vyzval ich, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili spôsobom stanoveným v občianskom súdnom poriadku. Hoci ale prvostupňový súd tieto práva účastníkov svojím postupom porušil, táto vada konania nemala napokon za následok nesprávne rozhodnutie veci (§ 212 ods. 3 OSP), a preto na ňu odvolací súd neprihliadol. Tým, že oprávnený podal vo veci rozsiahle odvolanie, v ktorom predstrel širokú argumentáciu, s ktorou sa odvolací súd vysporiadal, bolo napokon tomuto právu účastníka občianskeho súdneho konania urobená zadosť. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu v časti v ktorej vyhlásil exekúciu za neprípustnú a na základe toho exekúciu zastavil ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Poznamenal, že v danom prípade nie sú dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní

uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinného vystupoval vedľajší účastník, v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 262/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 252/2014, 7 CoE 163/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. augusta 2015

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová